

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เวทนามาขอร้องหลวงปู่มัน

เราลงไปเดินจงกรมตอนเช้าตอนตีสี่กว่า ลงไปก็ยังเห็นไฟอยู่ในทางจงกรม มองเข้าไปข้างในเห็นไฟอยู่ ไฟจุดเดินจงกรม หรือไฟจุดไว้แล้วเจ้าของนอนก็ไม่รู้นะ อยู่ทางด้านในนี้ ก็เราเดินจงกรมตอนเช้าแทบทุกเช้า จะขาดบ้างมีเล็กน้อย ตี ๓ กว่าบ้าง ตี ๔ กว่าบ้าง เมื่อเช้านี้ก็ตี ๔ กว่าลงไปเดินจงกรม เห็นไฟอยู่ตามนั้น โห ยังมีไฟอยู่หรือ เดี่ยวว่าหนาว เดี่ยวว่าร้อน มีแต่ความขี้เกียจไม่มีหนาวมีร้อน สะดวกเลย เป็นอย่างนั้นละ เช้านี้ลงไปเดินจงกรมเห็นไฟอยู่ลึกๆ คือกลางคืนมืดๆ ไฟมีที่ไหนมันมองเห็นแหละ เขาจุดไฟไว้ที่ไหนๆ มองเห็น เพราะเราเดินจงกรมอยู่ในที่มีด เราไม่เคยจุดไฟแหละ แม้แต่อยู่ในกุฏิเขาก็เหมือนกัน อยู่ในป่าในเขาเราก็ไม่เคยจุดไฟ เป็นนิสัยอย่างนั้น

ตอนหนาวๆ ยังเห็นไฟอยู่หรือตอนเช้า ยังมีผู้บุกหนาวออกมาได้อยู่หรือ หนาวนัก ร้อนนัก เช้านัก สายนัก แล้วก็ไม่ทำงาน ท่านแสดงไว้ในธรรม อ้างว่าหนาวนัก ร้อนนัก เช้านัก สายนัก เลยมีตั้งแต่กำแพงกันไว้หมดหาเวลาจะทำงานไม่ได้ เรื่องร้อนเรื่องหนาว มันก็มีอยู่กับโลกมาตั้งกับตั้งกลับ เราก็อยู่กับโลกมาเท่าไรยังบ่นอยู่ไม่หยุดไม่ถอยยังไปหนาวก็หนาว ร้อนก็ร้อน เป็นเรื่องของดินฟ้าอากาศ จิตใจเป็นเรื่องของเรา ธรรมเป็นเรื่องของเรา เพราะกิเลสอยู่กับเราต้องได้อุตสาหะพยายาม ไม่ฝ่าฝืนไม่ได้นะ ต้องฝ่าฝืนอย่างนั้นละ

ก็เคยเล่าให้ฟังแล้วว่า บางคืนนอนไม่หลับตลอดรุ่งเลยมันหนาวมาก อยู่ในป่าในเขากลางคืนนอนไม่หลับตลอดรุ่ง ต้องได้สงวนเวล่ำเวลา กลางวันต้องเดินมากๆ คือกลางคืนมันออกไม่ได้ หนาว ตัวแข็งหมดเลยกลางคืน อยู่ในกุฏิเขา น้ำค้างนี้ โห เหมือนท่าฝน บางคืนนอนไม่หลับ ไม่หลับตลอดรุ่งเลย มันหนาวขนาดนั้นก็ทนเอา แต่ไม่เคยเป็นอารมณ์ว่าหนาวมากร้อนมากอะไร ความเพียรเป็นเรื่องของเรา

เวลาเทศน์อย่ามาฉายไฟไว้ๆ อย่างนี้ ฉายให้รู้จักเวล่ำเวลา เวลาเทศน์เป็นเวลาสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าไฟ ไฟนี้มีอยู่ทั่วไปไม่อดไม่อยาก ธรรมนี้หายากนะ เทศน์ธรรมะป่าไม่ได้เหมือนธรรมะในคัมภีร์นะ ในคัมภีร์นี้ใครจะส่งเสียงอีกทีก็กรีกโครมอะไรก็ตาม นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส นโม ตสฺส ได้วันยังค่ำไม่ติด แต่ธรรมะป่าไม่เป็นอย่างนั้น ยิ่งอยู่ในที่สงบสงัดเท่าไรยิ่งดี เทศน์สะดวก ฟุ้งๆ เลย ธรรมะนี้ออกจากคัมภีร์ใน

ไม่ใช่คัมภีร์นอก พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้คัมภีร์ใน แสดงธรรมแก่โลกทั้งสาม โลกทั้งสาม กามโลก รูปโลก อรูปโลก ทรงแสดงธรรมทั้งนั้น นี่ธรรมภายในของพระองค์ออกโล่งไปเลย เทียบ ถ้ามีอะไรเข้ามายังนี้ขัดทันที กำลังเทศน์อยู่นี้มีอะไรพับ เช่นอย่างถ่ายภาพเว็บอย่างนี้ โอ๊ย ธรรมตกเข้าป่าหมดไม่มีอะไรเหลือ เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนเสมอเวลาเทศน์ อย่าให้มีการถ่ายภาพ ถ่ายภาพนี้สำคัญมากทีเดียว ที่มันแอบออกพาบ(แสงสว่าง) นั่นสะท้อนจิต ธรรมะหลุดไปเลยหายเจียบ บางทีนี่เลยเรา ลงธรรมาสนไปเลยก็มี เราทำได้สบายไม่ได้ สนใจกับโลกสูงต่ำอะไรไม่มี ธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรเหนือยิ่งกว่าธรรม ธรรมนี้ เลิศเลอสุดยอด

ขอให้ท่านทั้งหลายได้บำรุงจิตใจให้ปรากฏธรรมในใจขึ้นมา ในโลกนี้จะไม่มีอะไรเหนือใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจ จะจำไปหมดตลอดเวลาเลย นั่นละจึงว่าในโลกอันนี้มีอะไรที่ปรากฏเด่นอยู่ในโลกนี้ มีหัวใจเท่านั้น หัวใจที่เป็นธรรม ธรรมเป็นใจแล้ว สว่างจำไปหมดเลย เเด่นอยู่ในหัวใจเจ้าของ ในโลกนี้ท่านจึงว่า สุญญโต โลกก็ คือโลกนี้ว่างเปล่า สุญญเปล่า ไม่มีอะไรปรากฏเด่นเหมือนจิตที่สว่างามสุดยอดครอบโลกธาตุ นี่ละอำนาจแห่งการชำระจิตใจ

เวลานี้กำลังพวกบุตรพวกคุณ คือกิเลสตัณหานั่นละมันครอบงำจิตใจ ใจจึงไม่มีค่ามีราคาอะไร ใจจึงพาเจ้าของให้เสีย พาดกนรกลมกใหม่ไปมีมากต่อมาก เพราะเรื่องความชั่ว ซ้ำลามากนี้มันกดมันถ่วงลงจมลงจนได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการฝึกฝนอบรมกัน ใจจะดี ด้วยการฝึกฝนอบรม จะชั่วก็ด้วยการทำชั่วจากใจนั้นแหละไม่จากที่ไหน ให้พากันอบรม ท่านทั้งหลายอยากเห็นความเด่นของจิตว่าครอบโลกธาตุนี้ ให้พยายามบำรุงจิตใจให้ดี เวลานี้ความมืดตื้อของกิเลสมันปิดบังหุ้มห่อ ตาจะใสเหมือนตาแมวก็ตาม แต่จิตใจมืดเสีย อย่างเดียวมืดหมด จะมีก็ตาไม่มีความหมาย ก็หูไม่มีความหมาย ถ้าใจมืดเสียอย่างเดียว ถ้าใจสว่างแล้ว หูหนวกตาบอดไม่สำคัญ อันนี้จำอยู่ตลอดเวลา เป็นอายตนะของตัวเอง

นี่เราใช้อายตนะภายนอก อายตนะคือเครื่องสืบต่อ ตาสืบต่อไปทางรูป หูสืบต่อไปทางเสียง กลิ่น รส เครื่องสัมผัส มีเครื่องสืบต่อกัน ท่านจึงเรียกว่าอายตนะ คือ เครื่องสืบต่อ ที่นี้จิตมาเป็นอายตนะของตัวเองแล้วได้หมดเลย ไม่ต้องไปอาศัยเหล่านี้เป็นอายตนะ จึงเรียกว่าเลิศเลอ ใจนี้ทำให้เลิศเลอ เลิศเลอสุดยอดเลยละ โลกธาตุนี้ว่างไปหมดเลย ไม่มีอะไรเหนือใจ สุญญไปหมด ที่เด่นชัดที่สุดก็คือใจ อันเหล่านั้นว่างไปหมด แต่จิตใจนี้ว่างด้วยอรรถด้วยธรรม ว่างอีกแบบหนึ่ง ต่างกัน

โลกชาวพุทธเรามองข้ามหัวใจนี้ละเสียมากนะ กิริยาอาการการแสดงออกก็มีแต่เรื่องของกิเลสตัณหาครอบหัวใจตลอด กิริยาแสดงออกก็มีแต่เรื่องของกิเลสตัณหา มันจึงร้อนร้อน เห็นไหมทุกวันนี้เวลามันหนามันมีดเข้ามาๆ แล้ว เห็นอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน พระไม่ใช่เพศอิจฉาพยาบาลอาฆาตจองเวรผู้ใด เป็นเพศที่ร่มเย็น ก็ถูกทำลาย ถูกฆ่าถูกแกง อย่างเราเห็นทุกวันนี้ นี่ละอำนาจของกิเลสมันไม่เลือกว่าอะไรเป็นอะไร ว่าดีว่าชั่ว ทำอย่างไรสบายแล้วก็พอๆ นี่เรื่องของกิเลส ธรรมท่านไม่เป็นอย่างนั้น สมมุติว่าให้ท่านไปฆ่าใคร ท่านไม่ยอมฆ่า จะฆ่าท่านท่านยอมตายเลย แต่จะให้ท่านไปฆ่าคนอื่นท่านไม่ทำ

ยกนิทานอย่างนกกกระเรียนที่พระอรหันต์องค์หนึ่ง เขานิมนต์ไปฉันในบ้านเขาเป็นประจำ ท่านก็อุตสาหุส่าห์เมตตาสงสารรับให้ ทั้งๆ ที่ท่านเป็นพระอรหันต์นั่นละ ไปฉันทุกวันๆ เจ้าของบ้านเป็นนายช่างแก้ว พอดีเขาเอาแก้วมามอบให้ แก้วมาจากเสนาบดีนะไม่ใช่เล่นๆ แล้วมือก็เปื้อนด้วยเลือดเพราะกำลังทำอาหารอยู่ ก็เอามือทั้งเปื้อนๆ นั้นละไปรับแก้วจากเขา เวลานั้นลูกร้องให้อยู่ภายในบ้าน เลยวางแก้วไว้บนเขียงแล้ววิ่งไปหาลูก นกกกระเรียนตัวหนึ่งที่เลี้ยงไว้มันเห็นแก้วเปื้อนเลือดนึกว่าชิ้นเนื้อ เลยมาคาบแก้วนั้นกลืนกิน พระอรหันต์องค์นั้นท่านก็ดูอยู่ โอ ตายๆ แล้วที่นี้ ก็ท่านทราบชัดแล้ว ตายละที่นี้

พอเขาออกมาเขาก็ถามหาแก้ว แก้ววางไว้ที่นี้หายไปไหน ท่านจะบอกก็ลำบาก ถามท่านว่าท่านเอาไปหรือ ท่านก็บอกท่านไม่ได้เอา ถ้าท่านไม่เอาแล้วใครจะเอา ถ้าจะบอกว่าการนกกกระเรียนเอาเขาก็จะฆ่านกกกระเรียน เลยนึงเสีย เขาโกรธแค้นมากทีเดียว เอาเชือกมารัดคอพระอรหันต์องค์นั้นจนเลือดทะลักออก นี่ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องเมียกับผัว เมียเป็นคนเคารพเลื่อมใสมากที่สุด แล้วไปพูดกระซิบกับเมียว่าแก้วที่เอาวางไว้บนเขียงนี้หายไปไหน ทราบไปไหน สงสัยว่าจะเป็นพระองค์นี้เอา ทางเมื่อก่อนว่าท่านไม่เอาอย่างเด็ดขาด เราตายหมดครอบครัวนี้ก็ยอมตายไปเถอะ แต่จะให้ท่านเอานั่นท่านไม่มีละ จะไปหาเรื่องใส่ท่านไม่ได้ ตกหายไปในไหนก็ช่างเถอะ

เมียบอกเท่าไรก็ไม่ยอมฟังเสียง บอกว่าท่านไม่ได้เอา เมียยืนยันรับรองว่าไม่ได้เอา ผัวก็ผลุนผลันออกมาด้วยความโกรธแค้น เอาเชือกมารัดคอ เมียก็ร้องให้อยู่ข้างใน รัดคอท่านท่านก็ไม่ว่าอะไร ถามท่านว่าท่านเอาหรือ ท่านก็บอกไม่ได้เอา ถ้าท่านไม่เอาใครเอาไป ถ้าบอกว่านกกกระเรียนเขาก็จะฆ่านกกกระเรียน ก็ลำบากอยู่ ด้วยความโมโหสุดขีดก็เลยเอาเชือกมารัดคอท่าน เลือดท่านทะลักออกมาจากคอตกลงมาข้างนอก พอตีนนกกกระเรียนเห็นเลือดที่ตกไปก็มาโอบเอาเลือดนั้น เขากำลังโกรธแค้นอย่างสุดขีด เลยเตะนกกกระเรียนตกไปนั่น พอเตะตกไปแล้วนกก็ชก ชกแล้วก็เงยบ

พระอรหันต์องค์นั้นท่านดูอยู่ ท่านเลยทำมือให้สัญญาณ อะไร เขากำลังโมโห ทำอะไร ว่างั้น อยากทราบนกระเรียนตายแล้วยัง ตายไม่ตายจะเป็นไร มึงอยากตายเหมือนนกระเรียนหรือ เดี่ยวอาตมาอยากจะทำบว่านกระเรียนตายแล้วหรือยัง เขาก็จับนกระเรียนมาโยนลงตุม นี่ตายไม่ตายก็ดูเอา มึงก็จะตายอย่างนี้แหละ ว่างั้น ท่านก็จับนกระเรียนดู โอ้ ตายแน่แล้ว ท่านก็เลยบอก เอาละที่นี้อาตมาจะพูด แก้วของคุณนั้นนกระเรียนตัวนี้โอบกสึนเข้าไปในท้องมันแล้ว ให้คุณผ่าดูจะได้เห็นแก้วนี้ พอผ่าดูก็จริง ๆ แก้วอยู่ที่นั่น เลยร้องไห้โฮ ส่วนเมียร้องไห้อยู่แล้วข้างใน

ออกจากรั้วท่านก็เลยว่ ตั้งแต่ต่อไปเราจะไม่เข้าหลังคาเรือนใดเลย บิณฑบาตก็ จะไปนอกหลังคาเรือน ไม่เข้าไปสู่ชายคาเลย เพราะโลกได้รับความเสียหายเพราะเรา จะเป็นความผลหรืออะไรก็ไม่รู้ แต่ต่อไปเราจะบิณฑบาตไปตามแถวแนวธรรมดาเขา เขาใส่ไม้ใส่ก็ไม่ว่างหลังคาเรือน ส่วนนิมนต์ไปฉันบ้านนั้นบ้านนี้ ท่านตัดขาดตั้งแต่วันนั้น ตลอดไปเลย

ที่นี้เรื่องราวก็กระเทือนไปถึงพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็รับสั่งออกมาเลยว่ามี ๓ ประเภท เข้ากันกับคน ๓ คนนั้นแหละ เมีย ผัว พระอรหันต์ เราลืมนเสียภาษาบาลี แปลเป็นภาษาเราเลยว่ ผู้ทำบาปตายแล้วตกนรก ผู้ทำบุญตายแล้วไปสวรรค์ ผู้ทำบาปตายแล้วตกนรก(นिर्य ปาปกมุขิน) คือผู้ชายคนนี้ ผู้เอาเชือกรัดคอพระอรหันต์ท่าน ตายแล้วตกนรก ผู้ทำบุญตายแล้วไปสวรรค์(สุคค สุคติโน ынุติ) คือเมียของแก เมียแกพูดรับรองตายก็ขอตายแทนท่านเลย จะไปฆ่าท่านไม่ได้ ตายหมดคร้วเรือนก็ยอมตาย ถึงขนาดนั้นแหละเมีย เสียใจ ผัวไม่ฟังยังจะฆ่าพระอรหันต์ เอาเชือกรัดคอ เมียร้องไห้อยู่ข้างใน นี้ละ ผู้ทำบุญไปสวรรค์ ผู้สิ้นกิเลสแล้วไปนิพพาน(ปรินิพพนุติ อนาสวา) คือพระอรหันต์องค์นั้น นี้ท่านแสดงไว้ พอผางก็เป็นอย่างว่เลย พระพุทธเจ้ารับสั่งไว้

พวกเราให้รู้จักว่บาปเป็นบาป บุญเป็นบุญ สวรรค์เป็นสวรรค์ นรกเป็นนรก นิพพานเป็นนิพพาน ผู้ทำความชั่วไปนรก ผู้ทำความดีไปสวรรค์ ผู้สิ้นกิเลสแล้วไปนิพพาน อย่างที่ท่านแสดงไว้นั้น ทั้งสามนี้อยู่กับเราคนเดียว เราจะเลือกเอาอะไรก็ให้เลือกเสียยังมีชีวิตอยู่นี้ ถ้าทำบาปตายแล้วก็ลงนรกอย่างว่ ผู้ที่ทำบุญตายแล้วไปสวรรค์ ผู้สิ้นกิเลสตายแล้วไปนิพพาน ท่านแสดงไว้อย่างนี้ อยู่กับเราด้วยกันทุกคน ทำบาปลงนรกก็คือเรา ทำบุญไปสวรรค์ก็คือเรา ชำระกิเลสขาดจากใจหมดโดยสิ้นเชิงแล้วไปนิพพานก็คือเรา ให้พากันนำไปปฏิบัติต่อตนเองทุกคน

เห็นไหมล่ะตั้งแต่ทุลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านยังอุตสาหะเสด็จมา มากี่เพื่ออรรถเพื่อธรรม ไม่มีอะไรสูงส่งยิ่งกว่าธรรมในโลกนี้ ท่านอุตสาหะเสด็จมาบำเพ็ญ หนาวก็ยอมรับว่าหนาวเหมือนเรานี้แหละ แต่ใจของท่านไม่ได้หนาว อบอุนด้วยอรรถด้วยธรรม ท่านเสด็จมากี่เป็นคติตัวอย่างอันดีงามของบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยเรา ให้นำไปปฏิบัติเป็นผู้ใหญ่มีคุณธรรมดีเท่าไรยิ่งเป็นที่เทิดทูนของผู้น้อยๆ และทั่วโลก ถ้าเป็นผู้ใหญ่ใหญ่ด้วยทสิมานะ ใหญ่ด้วยความชั่วช้าลามกนี้ ไปที่ไหนใครก็รังเกียจ อย่างคนชั่วหรือผู้มีอำนาจมาก อำนาจมากไปใช้ในทางที่ผิดก็เกิดความเสียหาย และประชาชนรังเกียจทั่วประเทศเขตแดน

ผู้ทำดีไปไหนใครก็ยกย่องสรรเสริญกราบไหว้บูชา นี่ละความดีอยู่กับใครก็ตาม เป็นดีด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่สัตว์ดีเขาก็ชมเชยว่าสัตว์ดี สัตว์ชั่วเขาก็ตำหนิว่าสัตว์ชั่ว คนดีเขาก็ชมเชยว่าดี คนชั่วเขาก็ตำหนิว่าชั่ว รวมแล้วเหล่านี้มาอยู่กับตัวของเราเอง เราทำชั่วให้เป็นที่ตำหนิของคนอื่น แม้เราไม่ตำหนิ เราชมว่าดีก็ตาม แต่เป็นที่ตำหนิของคนอื่นได้โดยไม่ต้องสงสัย ถ้าทำดีแล้วคนอื่นเขาก็ชมเชยสรรเสริญตัวเรา ยิ่งทำให้สิ้นกิเลสด้วยแล้วเป็นพระอรหันต์ สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ เป็นสรรณะที่พึ่งเป็นพึ่งตายของโลกได้ทั้งสามโลกธาตุนี้เลย อยู่ในตัวของเรากันเดี๋ยวนี้หมดนั่นแหละ ให้พากันไปปฏิบัติ

เวลานี้ศาสนาถูกเบียดเบียนทุกแบบทุกฉบับทั้งข้างนอกข้างใน อยู่ภายนอกก็ตีเข้ามา ข่าพระฆ่าเถรวินาศสันตะโร ดังที่เราเห็น อยู่ภายในก็กวนกัน บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์แทนที่จะประพฤติด้วยความมีศีลมีธรรม กลับกลายเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมารในเพศแห่งพระไปก็มีเยอะ แล้วก็ทำลายจิตใจคนอื่นให้เสียหายไปด้วย อันนี้ก็ให้รวมมาหาตัวของเราอีก เราจะทำแบบไหน คนทั้งคนควรจะมีค่ามีราคา มาทำลายตนด้วยการทำความชั่วช้าลามก ไม่สมควรอย่างยิ่ง ต้องทำตัวให้เป็นคนดี เป็นคติตัวอย่างแก่สังคมทั่วๆ ไป นั้นเป็นความดีสำหรับเรา ยิ่งทำตัวให้เลิศเลอภายในจิตใจด้วยแล้ว ไปที่ไหนเลิศตลอดเวลา เทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายชมเชยสรรเสริญอนุโมทนาสาธุการ

ดังที่หลวงปู่มั่นท่านแสดงธรรมท่านบอก กลางคืนท่านต้อนรับเทวดา ท่านบอกว่าท่านอยู่ที่ป่า เฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ เทวดามาทุกคืน ไม่อยากว่าแทบทุกคืน ท่านว่าฉัน มีเว้นบ้างนิดๆ หน่อยๆ มาฟังเทศน์ของท่านกลางคืน ตั้งแต่ชั้นบนท้าวมหาพรหมลงมา และเทวดาชั้นต่างๆ มาฟังเทศน์ท่าน ท่านบอกว่าท่านไม่ว่างตอนกลางคืน กลางวันท่านไม่มีอะไรเพราะประชาชนไม่เกี่ยวข้อง与您 ท่านไม่เกี่ยวข้องกับประชาชน ท่านอยู่ในป่าในเขากับพวกขมุ มุเซอร์อะไรเหล่านี้ ท่านไปอยู่กับพวกเขา แต่กลางคืนได้ต้อนรับเทวดา

แทบทุกคืน ท่านว่าอย่างนั้น เขามาฟังเทศน์ ทีนี้เขามาขอร้องท่าน เวลาท่านไปบิณฑบาต พวกญาติโยมเขาใส่บาตรท่าน ขอท่านได้เดือนประชาชนเขาบ้างว่า เวลาเขาสาธุท่านให้พร จบลง เขาสาธุแล้ว ขอให้เขาสาธุตั้งๆ พวกเทวดาทั้งหลายจะได้อนุโมทนาสาธุการทั่วหน้ากัน

เพราะฉะนั้นเวลาท่านไปบิณฑบาตท่านจึงบอกเขาให้สาธุตั้งๆ พวกเทวบุตรเทวดาทั้งหลายเขาจะได้อนุโมทนา นั่นท่านเอามาจากเหตุผลนี้นะ ท่านไม่ตันๆ เต่าๆ คือเขามาขอร้องท่านให้บอกพวกประชาชนให้สาธุตั้งๆ พวกเทวดาทั้งหลายจะได้ยินทั่วถึงกันชัดเจนนี่ฟังซิ นั่นละท่านอยู่องค์เดียวเห็นไหมล่ะ พวกเทพทั้งหลายมาห้อมล้อมกับท่านตลอดๆ กลางคืน พอ ๔ ทุ่มเริ่มมาแล้ว ที่ท่านแสดงไว้ในธรรมว่า ๖ ทุ่ม นี่ท่านพูดเป็นส่วนกลาง อตุลรัตนเต เทวปญหาก็ คือ ตอน ๖ ทุ่มแล้วพระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมและแก้ปัญหาพวกทวยเทพทั้งหลาย ตั้งแต่ทำวมหาพรหมลงมา ในพุทธกิจ ๕ ข้อนี้แหละ ข้อที่สาม

ท่านไปอยู่ที่นั่นส่วนมากไม่ถึง ๖ ทุ่ม หกทุ่มหมายถึงเวลาสังัด ประมาณสัก ๔ ทุ่ม พวกเทพมาแล้วเพราะเจียบตลอด ๔ ทุ่ม ๕ ทุ่มมาแล้ว ท่านเทศนาว่าการอบรมพวกเทพทั้งหลาย เห็นไหมล่ะผู้ดีไปอยู่ที่ไหน ไม่ว่าแต่ประชาชนพลเมืองทั้งหลายมีความอนุโมทนาสาธุการยินดีด้วย แม้พวกทวยเทพเทวดาทั้งหลายจนกระทั่งถึงทำวมหาพรหมก็มาอนุโมทนาสาธุการฟังเทศน์ท่านทุกคืนๆ นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนสนิทสนมไปหมดนั่นแหละ ทั้งส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียด ของรูปกายมีความพอใจในทางด้านจิตใจด้วยกันหมด นั่นละธรรมอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด ไม่ได้ร้อนนะธรรม จึงขอให้พากันอบรมจิตใจให้เย็น ถ้าใจร้อนแล้วโลกนี้ร้อนไปหมด สู้ใจไม่ได้ ไม่มีอะไรร้อนในโลก ไม่มีอะไรหนาวในโลก ยิ่งกว่าใจ ใจนี้เป็นตัวรับทั้งหมดทั้งร้อนทั้งหนาว ทั้งสุขทั้งทุกข์อยู่ที่ใจ

ต้นไม้ภูเขาเขาไม่มีความทุกข์ความร้อน มีหนาวมีร้อนเหมือนใจ ถ้าใจมีความทุกข์ร้อนแล้ว ถึงจะห่มผ้าสักกี่ชั้นก็ตาม มันก็หนาวอยู่ภายในใจนั่นแหละ ถ้าใจมีความอบอุ่นภายในจิตใจ ห่มผ้าไม่ห่มผ้าก็อบอุ่นอยู่ภายในตัวเอง จึงขอให้นำธรรมเข้าไปเป็นเครื่องอบอุ่นภายในจิตใจ เราจะสะดวกสบาย ศาสนาในแดนชาวไทยของเราเวลานี้ รู้สึกว่าหย่อนเข้ามาๆ มีแต่ภัยมหาภัยล้อมเข้ามาๆ เลยสุดท้ายพุทธศาสนาจะไม่มีเหลือในชาติไทยเราแล้วแหละ อยู่ที่ไหนปรากฏออกมามีแต่ทำลายศาสนาๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นไปอยู่อย่างนี้ตลอด เราเป็นผู้รักศาสนา ให้รักษาศาสนาในตัวของเราแต่ละคนๆ ให้สง่างามนะ สง่างามอยู่ภายในใจ แล้วจะแสดงออกไปทางกิริยามารยาทให้มีความสง่างามเสมอกันไปวันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนัก พูดเพียงเท่านี้แหละ

เมื่อวานนี้ไปเชื่อนอบลัตน์ไปค้ำที่นั่น เทศน์ที่นั่น แล้วมานี้อีก วันที่ ๙ นี้ก็จะได้
ไปอีก เขานิมนต์ไปเทศน์ที่เลยโนนสะอาดมานี้ คงจะได้ค้ำคืนที่นั่น ก็ไม่ค่อยได้อยู่แหละ
วันนี้ก็เทศน์ว่าการเพียงเท่านั้น ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาท่านทั้งหลายทั่วหน้ากัน
เทอญ เอาละที่นี้ให้พรย่อ ๆ นะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz